

Љ ЕРЛИИ

Безсмъртие в блаженство отрече.
напусна стени на храм божествен.
Светлина, дарена от Бог-Дел
на век събра в религия единна.
И стана земен с название "Ерлия"...
Деца, жена, фамилия поведе...
В космично пътешествие... "Земя!"
Воден от жад-доброта, копнеж, вяра!
За живот идеален, непознаващ химия.
Простено ти бе от природния гняв
природния ти първичен нрав-любов.
Вярата ти в невидим, идеален свят.
Простено ти бе, че прошки не броиш...
В обятия вечност милееш път-божи.

Пулсира! Страх неимоверен за края на света!
Разлъката между живот и смърт и нея я прие.
Блазе ти! Че не отрече названието "ром-ерлис"!
Че сръза на алчността материалния пръст.
Че прие с радост да се раждаш, мреш, мориш
под сияйното небе в тревата и пръстта!
С надежда за огън жив! Безсмъртие!
Живот-прераждане! Сред рай!
Стопяване разликата между световете Земя и Ер.

И чуваш майчиния шепот от небеса: "Мое дете! Спасение, блаженство
отрече. Прощавам ти, че
не будиш сред шубраците глъч, отрекъл свобода...
Не кладеш клада-огньовете под пътека лунна, сияйна
до небесната ми вис, сливаща се с първи изгрев...
Мои Рома-Ерлийи! Ангели безмълвни! Деца на угаснали сребърни мълнии!
Сърца злато! Простете!
Живейте във Втория свят благословени! И помнете
правилото на родината ви Ер: Обич и вяра в Бог!"

